

1895-05-25

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på brevet

Generel kommentar:

Johanne var i huset på Nislevgaard ved Otterup i 1893 - ca 15/7 1895.

Laura og Albrecht Warberg, Alhed Larsens forældre, havde sølvbryllup 28. maj 1894.

Alhed Larsen var i Italien februar 1894 til april 1895.

Det vides ikke, hvem Tove og Fru B var. Sidstnævnte er næppe Bertha Brandstrup, da hun og Ludvig Brandstrup endnu ikke var gift i foråret 1894 - de blev det først om efteråret.

Ordet "loriansk" hentyder nok til Warberg-familiens ven Hans Lorentzen, som blev kaldt Loria.

Afsendersted:

Nislevgaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn er skrevet i brevet

Modtagersted:

Bello sguardo Firenze

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuverten

Omtalte personer:

Johan Balslev

Rigmor Balslev

Thorvald Balslev

Wilhelmine Berg

Carl Berthelsen

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Hempel Syberg

- Vester

- Vesterdal

Nicoline von Sperling

Albrecht Warberg

Frederik Andreas Warberg
Laura Warberg

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 0190

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne er næsten færdig med bordtæppet, som er en sølvbryllupsgave til forældrene. Hun er ikke helt tilfreds med det.

Thorvald har skrevet et digt uden melodi til sølvbrylluppet. Vester og Ellen skal nok opføre sig pænt til festen.

Johanne har fået ny kjole.

Carl Berthelsen ville have givet Alhed og Johanne Larsens forældre et springvand i sølvbryllupsgave, men Hempel Syberg har sagt, at der er for lidt fald i åen til, at det ville kunne virke.

Der er en dejlig have på Nislevgaard.

Alle har travlt med forberedelser til sølvbrylluppet.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

6

Signorina Alhed Warberg

R.V. Consolato de Danimar[ca]

“Bello sguardo”

Firenze

Italia.

[På kuvertens bagside:]

Poststempel

[I brevet:]

Nislevgd. Fredag d. 25de Maj 94.

Kære lille Be!

Du maa vide dig, at jeg har ikke saa lidt Medlidenhed med dig at du ikke kan være med til Kalasen paa Mandag; desårsag fanger jeg – trods min glubende Travlhed – an på et Brev til dig, der skal sendes afs i Dag, så har Du det jo Mandag. Jeg håber at flere gør ligeså, jeg har bedt Rimse om det og hun havde vist selv tænkt på det. Selvom dette hverken bliver lang – eller morsomt, så er det altid bedre end ingen Ting. Jeg vilde have begyndt i Aftes, men var for træt; jeg havde strøget lige til Kl ½ 8 og var så efter The oppe hos en Sypige at hente en Kjole og så var Klokken bleven over 10 inden jeg kom hjem – ja ½ 11 og saa var jeg for træt, jeg er jo tidligt oppe. Tæppet er nu lige ved at være færdigt jeg mangler kun den ene Stedmorsblomst og lidt af den ene Anemone; den anden Stedm.bl. er bleven udmærket, lilla og gul den er så aldeles levende; i det hele taget er jeg kommen helt godt fra Syningen når jeg skal sige min Mening, jeg havde ikke troet alligevel at jeg kunde have syet det så godt, men (udtalt loriensk) - - alligevel er det ikke så kønt, det er for kompakt, for tungt,

massivt på det lille Tæppe. Det er meget kedeligt når alt det Arbejde og de Penge er anvendt på det; men som sagt det er atter kun min Mening, nu kan vi jo høre de andres bagefter. - Jeg rejser hjem i Eftermiddag – Fredag - allerede for at hjælpe til derhjemme; Mor er nok i Odense i Dag, hun skal vist hjælpe Christine at ordne sig der i Odense. Thorvald har skrevet en lille Sang, den er køn synes jeg, men hvad kan det nytte, for der er ingen Melodi, han vil ikke have den sunget ved Bordet, det Bæst, han kunde ligeså godt have den sat på en Mel; jeg har brudt mit Hoved, men kan ingen finde, der passer; vil du have den, så kan jeg skrive den af.

Til Far og Mor fra Børnene
Hvor Aaen sagtelig slynger sig
igennem de grønne Enge
hvor Fugleskarerne gynger sig
med Sang over Mark og Vænge,

Bag Bøgeskoven [”en” sidst i ordet overstreget] og bag Egekrat
hvor Stormens blive Pust blir svage
hvor hviler Fred over stille Nat
og Lys over glade Dage,

her fandt I to Jer et Hjem fuldgjort
et Hjem for Jer Børneklynge –
med Tak for stort og med Tak for smaat
om Eder vor Sang vi synge.

En kærlig Far og en kærlig Mor
I var i Aarene mange
I glæded Jer med vor Lykke stor
og trøsted i Tider trange.

Vor Barndomstid var kun alt for kort
- Livsmaalet kalder os fremad –
dog aldrig så langt vi kommer bort,
vi kende jo Vejen hjemad.

Saa Tak for alt da, fra vi var smaa
og Tak for Fremtidens Dage
de bliver store så tryk vi paa
[ulæseligt ord] til de andre Mager
Vort Ord for hvad [ulæseligt ord] sige vil,

sig ikke rigtig vil føje
men Resten gætter I Jer vist til
Håndtryk, i Smil og i Øje

Synes du ikke, den er køn? Men det er en Skam, at den ikke kan synges. Det bliver rentud Skandale, Be, med det at der ingen Sange bliver, for det tror jeg ikke, der gør. Du maa ikke tro, at jeg venter en fra dig, for hvis du ikke selv har tænkt paa det var det jo ["med " indsat over linjen] alt for kort Varsel, at du fik min Formaning. – Hør Be, Vester og Elle! Det er da vel ikke sikkert med dem, at de ikke en skønne Dag brænder løs for os, den var Skam hamber at gaa paa; jeg er begyndt at frygte lidt for det i den sidste Tid, men naar jeg snakker med Elle forsikrer hun at de er nu de bedste Venner af Verden, men hun kunde jo snyde mig. Det er hende selv, der snakker, ikke mig, der braser paa. - - -

Efter Middag. Jeg sidder i stor Pragt og skriver til dig; jeg har faaet en ny mørkeblaa linned Kjole med bitte smaa hvide Prikker. Denne Facon [tegning af kjolen] det er kunstigt den Facon tror jeg, alle Herrer kan godt lide, Carl var næsten begejstret. Carl havde jo tænkt at give Far og Mor et Springvand der skulde staa paa Plænen (jeg øver mig i at skrive lige som Carl og det ligner godt) men så sagde Onkel Syberg at det kunde ikke lade sig gøre, der var for lidt Fald i Aaen til at det kunde lade sig gøre, og saa blev det opgivet; det havde ellers været stolt med Springv. på Plænen, men mit Hjærte bævede allerede ved Tanken om Ca ["Ca" overstreget] Krokketen [det tredje "k" indsat over linjen] nu giver de to Postejsker, nydelige. I det hele tror jeg, at Erikshaab bliver er nyt og bedre med alle de Ting, de vist faar. Maleri fra Frk Sperling har jeg hørt. Jeg glæder mig saa lynende til at komme hjem. Tante og Tove kommer ogsaa i Dag, de, Mor og jeg følges ad hjem med det sidste Tog. Fru B. skal have sin hvide Silkebrudekj. på, hun prøvede den i Aftes, den var nydelig. Jeg skriver saa meget om Sølvbr. da jeg antager, du paa Mandag er mest i Stemning til at høre det. –

Så nu tror jeg, jeg vil anlægge min egen Skrift igen. Uha, men jeg maa nok snart hen at pakke ned Klokken er mange, og Kl. $\frac{1}{2}$ 4 skal jeg af Sted. – Her er en dejlig Have, kan du tro, jeg vilde ønske du kunde se den; gammel, uden særlig mange Blomsterrabatter, gamle knortede Æbletrær på store Plæner og en lille bitte Skov lo ["lo" overstreget] forneden med en ho ["ho" overstreget] Høj, hvor fra man har en delikat Solnedgang.

Fra eller (om Studinen har jeg ikke hørt eller set siden jeg skrev. --- Vi havde en morsom Pinse, var jo kørende paa ["paa" overstreget] til ["til" indsat over linjen] Erikshaab 2nde Pinsedag, meget livligt og vellykket. –

Nu har jeg ikke Tid til mere, nu må du nøjes med dette. Du tænker vel medens på os, når du faar dette. Mange Hilsner lille Be fra Johan. Vil du lykønske Onkel Lut, har du set hende?

[Skrevet på tværs øverst på s4:]

Lørdag. Jeg er så gal på mig selv, fordi jeg ikke fik det sendt i Gaar, så du kunde have det Mandag, jeg er en stor So, det må du sige, jeg har sagt. Nu har vi Travlhed til op over begge Øren, Tante, Elle og jeg binder Guirlander ovre i Loen og Andreas er stadig "Mors højre Hånd" erklærer hun. Farvel lille Be! Din Johanne. Havde det Sjov i Odense i Gaar, hvor Thorvald og jeg drak Kaffe hos Vesterdal.
Hilsner.

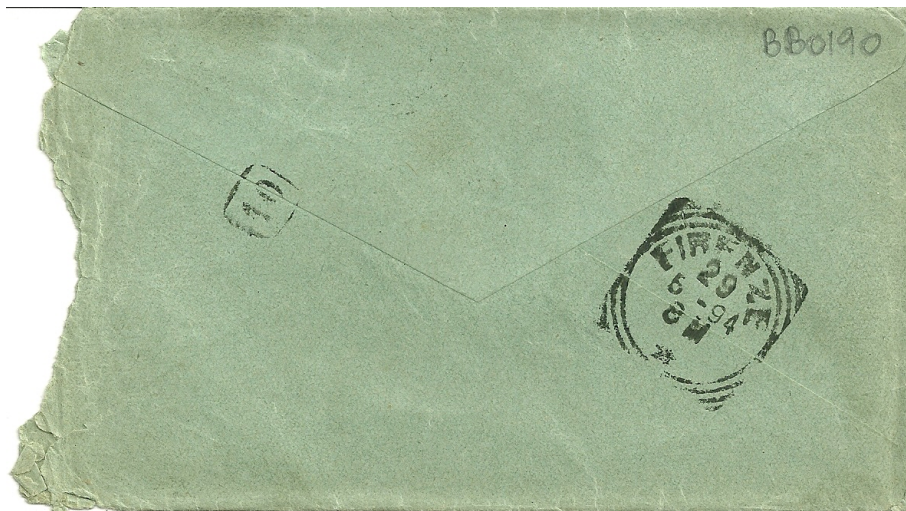
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

BB0190

Skær lille Brev; Nislevst. Fredag d. 25de Maj
94.

Du maa vide dig, at jeg har ikke saa
litt. Medlidenhet med dig at du ikke kan
være med til Galasen på Mandag, desuden
fanger jeg - trods min glubende Trævelhet
an på et Brev til dig, der skal sendes af
i Dag, så kan du det jo Mandag. Jeg
håber at flere gør ligeså, jeg har best
Pincen om det og hun havde vist
selv tænkt på det. Sel om dette hverken
bliver lang- eller morsomt, så er det
alltid bedre end ingen Ting. Jeg vilde
have begyndt i Aften, men var for træt,
jeg havde stråjet lige til Kl. 28 og var
så efter The oppe hos en Typist at hente
en Skjal og så var Slakken bleven over
10 inden jeg kom hjem - ja Kl. 11 og saa
var jeg for træt, jeg er jo tidligt oppe.
Tæppet er nu lige udt at være færdigt
jeg mangler kun den ene Nedmarsblom
og lidt at den ene Anemone, den anden

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hermed bl. er bleven udmærket, lilla og gule
den er så aldeles levende, i det hele taget er
jeg kommen helt godt fra Lyningen,
når jeg skal lige min Drenning, jeg havde
i det hele taget alligevel at jeg kunde have syet
det så godt, men (udtalt lovord)

— — alligevel er det ikke så kønt,
det er for kompakt, for tungt, massen
på det lille Tappet. Det er meget kedeligt
når det behøvede og de Penge er an-
vendt på det. men som så det er
at du kan min Drenning, nu kan vi jo køre
de andres kagefter — jeg rejser hjem i
Eftermiddag - Fredag - allerede for at
hjælpe til Drenningene, Mor er nok
i Ølens i Dag, hun skal vist hjælpe
Christine at ordne sig der i Ølens.

Torvald har skrevet en lille Sang, den er
kønt og jeg, men hvad kan det nytte,
fordi er ingen Melodi, han vil ikke have
den stængt ved Bordet, det skal, han kunde

lige så godt have sat den på en Mel. : j. kan
vist sige det, men kan ingen finde, de
partier, vil du høre den så kan jeg skrive
den af.

Til Far og Mor
fra Börnne

Hermed er sagt, jeg er sig
igenom de gamle Bøger —
hvor jeg har været syet i
med Bøger, over Munk, Bønder,
og Bønder og bag, og herat
hvor det kommer til at være
hvor det er over stille hat
og det er over glade dage,
her fandt I to fra et Ølens
et Ølens for den Ølens
med det for det og med det for
me eller for lang vi syer.

Da kadi for en Kadi, Mor
I var de Kadi, man
I gladed for med en glade stor
og vist i den trange.

For Drenningene var den alt for kort
— den malet kadi og, men
da, aldrig så langt vi kommer
til kadi jo Ølens kadi.

Så, så for alle, fra Mor var man
og så for kadi den dag.

